

בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דֵּאֲחֹזִי דְלִית לִיה אֱלֹהָא אוי לו שאין לו חלק
 באלהי ישראל כי מראה בהתנהגות שלו שאין לו אלוה ואינו בוש ממנו מלהפסיק השבח
 שמשבח לפניו ולדבר דברים בטלים. **וְלֹא אִשְׁתַּכַּח תַּמָּן** וכן הוא מראה כאילו
 אינו מאמין שהשכינה נמצאת שם בבית הכנסת, **וְאִנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפֵא**
עֲלָאָה ונוהג בזיון בחוזק התיקון העליון כי חז"ל תיקנו סדר התפילה מעשיה ליצירה
 ומשם לבריאה ומשם לאצילות ואדם זה שמדבר מזלזל בכל חוזק התיקון הזה. **וְכָל**
גּוֹזְנִין טְבִין בְּחֻלְמָא בָּר מְתַכְלָא כל הגוונים שאדם רואה בחלומו הם
 טובים חוץ מגוון התכלת **בְּגִין דְאִיהוּ כּוֹרְסִיָא לְמִידָן דִּינִין**
דְנִשְׁמָתִין לפי שהיא כסא הדין לדון בו את הנשמות וכמו שאמרו חז"ל שהתכלת
 דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד וכסא הכבוד הוא בחינת הבינה שיש בה דין שבו
 נידונים הנשמות **וְהָא דִּרְגָא תָּרָא אִיהוּ** ושואל וכי זה דרגה אחת הוא
 שעומדת לדון לנשמות והלא יש עוד מדריגות ועוד גוונים לה ומצינו שיש בה גם לבן שהוא
 רחמים. **אֱלֹא בְּשַׁעְתָּא דְקִיָּמִי בְּדִינִי נִפְשָׂא כְּדִין אִיהוּ גּוֹזֵן**
תַּכְלָא וְהָא אוֹקִימָנָא אלא שבשעה שעומדת לדון דיני נפשות אז היא בגוון

תכלת שמכלה את שונאיה וכבר ביארנו זה.

התכלת רומז על כסא הכבוד וע"י שרואים את התכלת זוכרים את הדין ויראים
 לעבור על דיני התורה הקדושה

וּבְשַׁעְתָּא דְחַמִּי בָּר נָש לְהַאי גּוֹזֵן אֲדַכֵּר בָּר נָש
לְמַעַבְד פְּקוּדָא דְמַאֲרִיה בשעה שאדם רואה צבע זה

של תכלת והוא זוכר שיש דין למעלה הוא נזכר לעשות מצוות ה' שלא יענש בדין

כַּנּוּנָא דְנַחֲשׁ דְהוּוּ חֲמָאן לִיהּ וְהוּוּ דְחֲלִי מְקַמִּיהּ
 דְקַדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא וּמְנַטְרִין גְרַמֵּיהוּ וּכְעִין נַחֲשׁ הַנְּחוּשֶׁת שְׁהוּ
 יִשְׂרָאֵל מִסְתַּכְלִים אֵלָיו וְנַחֲשׁ רֹמְזוֹ עַל הַסִּמּוֹת וּבִשְׁעָה שְׁהוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים אוֹתוֹ הֵיוּ יֹרְאִים
 מִהֶקֶבֶה שֶׁלֹּא יַעֲנִשׁוּ עַל יַדֵּי הַסִּמּוֹת וְהֵיוּ שׁוֹמְרִים עִצְמָם מִלַּחְטָא, וּבְהַהוּא דְחֲלִילוֹ
 דְקַדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא סְלִקָא עֲלֵיהוּ מִיָּא וְאַתְכַּסְיִין וּבְאוֹתָהּ
 הִירָאָה שְׁהִיתָה לְהֵם מִהֶקֶבֶה כְּבִיכּוֹל עֲלָה עֲלֵיהֶם מִיַּם טְהוּרִים וְנִתְכַּסּוּ בְהֵם וְעַל יַדֵּי כֵן
 נִתְרַפְּאוּ דְהֵינּוּ מִחַמַּת יִרְאָתָהּ ה' שְׁעֲלָתָהּ וְכִיִּסְתָהּ אוֹתָם. מֵאֵן גְרַם לֹזֵן, הַהוּא
 נַחֲשׁ, הַהוּא רְצוּעָה דְמִסְתַּכְלָאן בֵּיהּ וּמָה גְרַם לְהֵם זֹאת הִירָאָה,
 אוֹתוֹ הַנַּחֲשׁ אוֹתָהּ הַרְצוּעָה שְׁבָה הֶקֶבֶה מַעֲנִישׁ שֶׁהִסְתַּכְלוּ בָּהּ אוֹף הֵכִי תִכְלַת
 כִּךְ גַּם גּוֹן הַתְּכֵלֶת הַרֹמְזוֹ עַל הַכֶּסֶף הַכְּבוֹד שֶׁהוּא בְּבִינָה, שְׁעַל יַדֵּי שְׂרוּאִים אֵת הַתְּכֵלֶת
 זֹכְרִים אֵת הַדִּין וִירְאִים לַעֲבוֹר עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּמֵאוֹתָהּ יִרְאָה זֹכְרִים אֵת כָּל מִצְוֹת ה'
 וְכַמוֹ שְׁכָתוּב וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה
 מִהַהוּא דְחֲלִילוֹ דִּילֵיהּ מֵאוֹתָהּ הִירָאָה שְׁלוֹ זֶה הַגּוֹרֵם לְזִכְרוֹן הַמִּצְוֹת: (עַד כֵּאֵן
 מֵהַהֲשַׁמְטוֹת).

היסוד והמלכות נקראים אובדים

דְבַר אַחֵר וּבְאוֹ הָאוֹבְדִים, מֵאֵן אֵינּוֹן מִי הֵם הָאוֹבְדִים. אֵלֵין
 עֲדִיק וּכְנֻסָת יִשְׂרָאֵל. דְאַקְרוּן אוֹבְדִים הֵם הַיְסוּד הַנִּקְרָא
 עֲדִיק וְהַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת כְּנֻסָת יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָאִים אוֹבְדִים. מְנַלְן וּמִנֵּן לָנוּ. כְּנֻסָת
 יִשְׂרָאֵל, דְכֻתְּיָב הַמְּלָכוֹת מִמָּה שְׁכָתוּב, (יִרְמִיָּה ט) עַל מָה אָבְדָה

הלימוד היומני

הָאָרֶץ והמלכות היא בחינת ארץ, אֲבוּדָה או נֶאֱבָדָת לָא פְּתִיב, אֵלֹא אֲבָדָה הָאָרֶץ, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל היא המלכות שאיבדה את ז"א בעלה שנסתלק ועלה למעלה. צַדִּיק, דְּכֶתִיב והיסוד נקרא אובד יש ללמוד ממה שכתוב, (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אֲבָד, אֲבוּד או נֶאֱבָד לָא פְּתִיב, אֵלֹא אֲבָד כי איבד למלכות שאינו ביחוד איתה, וְהֵא אוֹקְמוּהָ וכבר ביארוהו החברים.

המלכות תבוא מהגלות, והיסוד ישוב למקומו בכח הבינה וְאִי תִימָא, וּבָאוּ, מֵאֵן אֲתָר אֲתִיין אֵלֵין אוֹבְדִים. ואם תאמר מה שכתוב ובאו האובדים שהם יסוד ומלכות, מנין הם יבואו אֵלֹא, כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא אלא המלכות תבא מהגלות. צַדִּיק, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, דְּכֶתִיב כמו שביארו מה שכתוב (תהלים קכו) בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן וְצִיּוֹן הוּא הַיְסוּד שִׁשׁוּב, בְּגִין דִּיִּיתוּב לְאַתְרֵיהָ, וַיִּתֵּי לְאַתְחַבְּרָא בְּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל כי היסוד יבא שוב למקומו להתייחד עם המלכות. וְעַל דָּא, וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר בכח הבינה הנקראת אשור שתתגלה לעת"ל.

הנדרחים שיחזרו מהגלות ישתחוו לה' בהר הקודש בירושלים וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, מֵאִי קָא מִיִּירֵי יש לשאול אחר שהעמדנו שהאובדים הם יסוד ומלכות אם כן מהו שאמר שהם השתחוו לה' בהר הקודש בירושלים. אֵלֹא מְלָה דָּא דְּהַנְדָּחִים

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אלא דבר זה נאמר על הנדחים בארץ מצרים שהם עם ישראל,
 כְּבִיכּוֹל, יִשְׂרָאֵל לָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, אֱלָא בְּשִׂכְנֵיהָ
 בְּמָה דְאֻקְמוּתָהּ, כי כביכול עם ישראל לא יצאו מהגלות אלא עם השכינה שיצאה
 איתם לגלות לשמור אותם כמו שביארו החברים, וְאֵינּוּן נְדָחִים הִשְׁתַּחֲוּוּ
 לֵיָי' ואלו הנדחים שיחזרו מהגלות הם ישתחוו לה'.

ה' ישמור צאתך ובואך ע"י המזווה

תוֹ אָמַר רַבִּי אֲבָא לרבי יצחק, כְּתִיב, כתוב (תהלים קכא) יְהוָה
 יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. ויש לשאול
 יִשְׁמַר צֵאתְךָ תִּינַח. אֱלָא וּבֹאֲךָ, מַאי קָא מִיִּירִי, דְהָא
 מֵאֵן דְעָאֵל לְבֵיתִיהָ לָא מְסַתְפִי. מה שכתוב ישמור צאתך ובואך

בשלמא ישמור צאתך מובן כי כשאדם יוצא לדרך הוא מפחד מליסטים מזיקים וחיות רעות
 ועל זה אומר שד' ישמור צאתו, אבל מהו שישמור בואו והרי כשאדם מגיע לביתו אין לו
 פחד ומה הוא צריך שמירה אֱלָא הֵאֵי בַר נֶשׁ דְשׁוּי רְשִׁימָא
 קְדִישָׁא לְבֵיתִיהָ, בְּמַלְיִן דְשָׂמָא עֲלָתָהּ, אלא זה הכתוב מדבר
 באדם ששם רושם הקדוש של מזווה בפתח ביתו עם פרשיות התורה שהם כולם שמות קודש
 עליונים הֵאֵי אֲתִנְטִיר מְכָלָא זה האדם שמור מהכל. כִּד נְפִיק כאשר
 זה האדם יוצא מביתו הֵהוּא דְמְדוּרִיהָ לְתַרְעָא דְבֵיתִיהָ, וְקִיף
 וְחָמִי רְשִׁימָא קְדִישָׁא וְעֵיין (ס"א גְעִיץ) בְּפִתְחֵיהָ. אותו השד
 שמדורו בשער הבית מרים עיניו ורואה את רושם המזווה הקדוש הנעוץ בפתח ביתו, כִּד